

Blažena vera krščanska, ki tako blágo, tako čisto deluješ za slabotnega človeka, ki mu nisi nikdar v nesrečo ali izpodtiko, marveč budiš in krepíš samo dobre strani naše narave!

Srečno človeštvo, če bi rado vstalo, kadar je kliče živi Kristus k vstajenju! Srečen oni narod, ki umeva to tako preprosto, pa tudi tako vzvišeno modroslovje! Srečen oni narod, ki vstaja in tudi vstane s Kristusom.

Kako bi mi ne vstrepetalo srce od strahú, zelenja, hrepenenja in ljubezni, ko mislim nate, ti jedini mi — slovenski rod! Kar vidim v tebi zlá, rani mi srce; kar vidim dobrega, polni mi dušo z veseljem. Hrepenim pa nad vse, da bi ti Bog vsul v naročje vso srečo, kar je je kdaj užil kak narod.

„Vstani z menoj!“ kliče tvoj največji ljubitelj Kristus. Kdor te res ljubi, ponavljati mora: „Narod moj, vstani s Kristusom!“

On je res vstal, tudi ti vstani res, velikanoč je! V grobu smrti in pozabnosti ostanite vé, naše pregrehe in slabosti: neskrbnost, lenoba, nezmernost, nejedinstvo, sovraštvo, nevera! A bujno naj zacvetó narodne vrline: pridnost,

varčnost, zmernost, ljubezen, sloga — te ljube gojenke močne in žive katoliške vere.

Vstanimo s Kristusom v duhu! Kaj nam je vstajenje tvarinsko? Slovenskega naroda tvarina ali njega množica in število — je sosedom v posmeh, češ, ali je to kak narod? Toda naš duh se ne šteje po številu, šteje se po delu in vrlinah. Narod moj, vstani v duhu s Kristusom! Kristus je dal svoje telo v smrt: kaj zato, če malo trpimo telesno in časno, da le duha rešimo! Duh našega naroda bode velik, ako se sklene z onim Duhom, ki je vir vse velikosti in sreče, z Bogom.

Božja roka je varovala naš narodič, kakor mati čuva svoje malo dete, varovala ga je, da ga ni strla sovražna roka močnih nasprotnikov; božja roka mu je ohranila njega dedščino: vero katoliško in prelepo slovensko govorico. Narod slovenski, le ta skrb in ljubezen božja ti more dati srečo v bodočnosti. Torej vstani, okleni se Boga, očeta narodov, zakaj iz tega vira zajmeš močij, da vzrasteš, da bodeš velik in slaven, vsaj velik pred Bogom, če si majhen pred ljudmi.

O veliki noči pojmo take slavospeve in praznujmo vstajenje ne samo v besedi, ampak v resnici!

Vabilo slovenskim pisateljem.

Leta 1893. v Ljubljani umrli trgovec gospod **Anton Knez** je v svoji oporoki postavil „Slovensko Matico“ za svojega glavnega dediča ter ji naročil, naj iz dohodkov njegove ustanove izdava ceneno zabavno in poučno knjižnico, v kateri naj bi se tiskali v strogo národnem duhu, na podlagi katoliške vere, toda v svobodomišelnem zmislu pisani spisi.

Ker Matica namerava letos pričeti z izdavanjem Knezove knjižnice, obrača se s tem vabilom do vseh slovenskih pisateljev, prijazno jih prosêč, da bi jo v ta namen blagovoljno podpirali ter ji poslali primernih spisov.

Dasi Matica razven prevodov rada vsprejme vsak daljši ali krajši izvorni spis, ki se ujema z ustanovnimi določili, vendar poudarja, da bi ji posebno dobro došle zlasti povesti, poljudno pisane v prvi vrsti srednjemu stanu namenjene

Ime **Novo mesto**. Kmalu bode pridrdrala železnica v naše ljubo dolensko Novo mesto, a zdi se, da mu bode odnesla dosedanje slovensko ime in mu dala ptuje: Rudolfovo. Že sedaj je na poštnem pečatu „Rudolfovo“ in ne „Novo mesto“. Mnogi so se poprijeli — ne vedoč, kaj pišejo — tega imena. In na postajo bodo hoteli tudi postaviti napis „Rudolfovo“.

razprave zemljepisne, zgodovinske in prirodnoznanke vsebine, životopisi, popotne črtice, slike iz domoznanstva in sploh vsakovrstni spisi, če le ugajajo zgoraj navedenim pogojem. Tiskovno pôlo bode Matica pisateljem plačevala po 25—40 gld.

„Slovenska Matica“ sicer rada vsprejme vsak primerni spis, kadarkoli se ji pošlje, vendar prosi slovenske pisatelje, da bi vsaj do 1. julija t. l. blagovoljno poslali rokopisov, o katerih želé, da bi bili tiskani v I. zvezku Knezove knjižnice.

V Ljubljani, dné 15. svečana 1894.

Za predsedništvo „Slovenske Matice“:

Fr. Levec,
predsednik.

Evgen Lah,
tajnik.

Vprašam pa: Ali govori naše ljudstvo tako? Ali ni to ime za nas samó narejeno? (Ne govorim o nemškem uradnem imenu.) Torej — zakaj bi silili to ime in izpodrivali staro in narodno? Odločilne može iskreno prosimo v imenu naših narodnih pravic, naj skrbé, da pride na novomeško postajo pravo ime: Novo mesto, ne pa: Rudolfovo. Živela postaja Novo mesto!